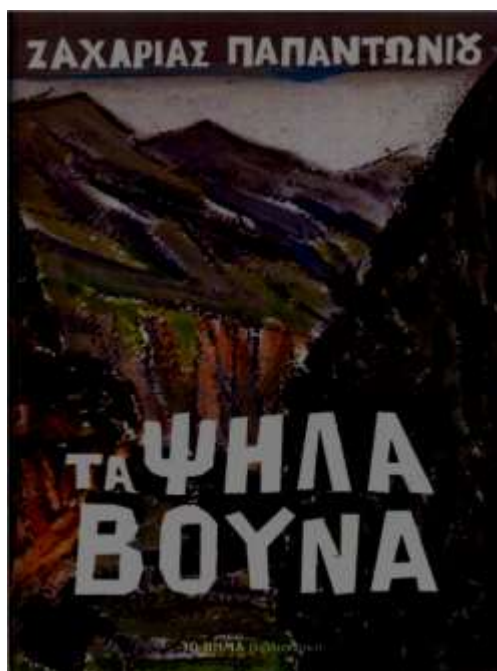

ΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

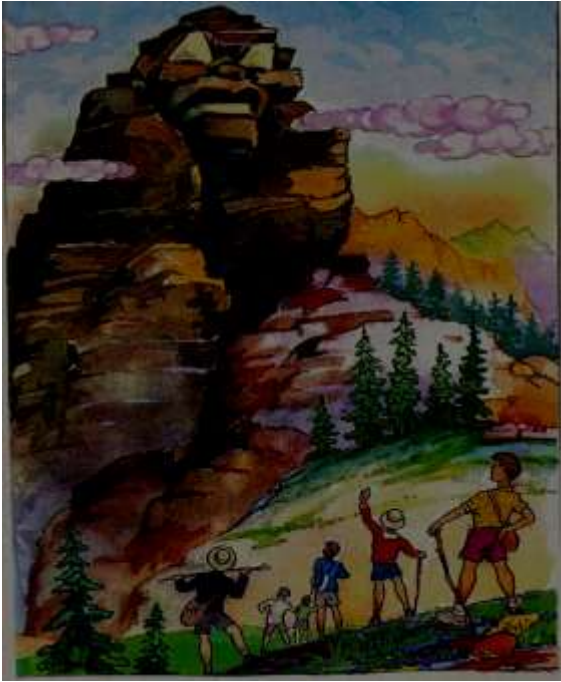
Στο διήγημα «Τα ψηλά βουνά», ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου αφηγείται την ιστορία μιας ομάδας 26 παιδιών που περνούν μόνα τους -με την άδεια των γονιών τους- τις καλοκαιρινές διακοπές στα βουνά της Ευρυτανίας. Μόνο που δεν είναι απλές διακοπές. Είναι ένα μάθημα ζωής που τους βοηθά να γνωρίσουν και να αγαπήσουν τη φύση, να δημιουργήσουν και να οργανώσουν μια μικρή κοινότητα και να γνωρίσουν τον εαυτό τους και τις δυνατότητές τους.

Επίσης το βουνό δεν είναι μόνο χαρά και θαυμασμός, είναι άγνωστος τόπος, έχει πολλά μυστικά και δυσκολίες, οπότε τα παιδιά διαρκώς ξαφνιάζονταν.

Η γη, ο ουρανός, τα αστέρια, τα κουδούνια των προβάτων, τα τιτιβίσματα των πουλιών, το ποτάμι η Ρούμελη είναι εικόνες που χαραχτηκαν στο μυαλό μας.

Τα παιδιά στο βουνό έζησαν περιπέτειες όπως τη θύελλα, το ατύχημα του Φάνη, ξεπέρασαν τους φόβους τους και κατάλαβαν ότι πολλές φορές κάτι που φαίνεται τόσο τρομερό όπως ο αραπόβραχος δεν είναι τίποτα τρομακτικό παρά μόνο ένα δημιούργημα της ανθρώπινης φαντασίας.

Διαβάζοντας το διήγημα νιώσαμε ιδιαίτερη συμπάθεια για τον Λάμπρο. Ο Λάμπρος ήταν ένα παιδί κλεισμένο στον εαυτό του, που αγαπούσε πολύ τα γράμματα αλλά δεν μπορούσε να πάει στο σχολείο γι' αυτό ήταν απόμακρος από την παρέα των παιδιών. Είχε μείνει με το παράπονο ότι θα έμενε για πάντα τσοπανόπουλο. Στο τέλος έγινε ένας εξαιρετικός δάσκαλος.

Ένα σύγχρονο πρόβλημα είναι ότι πολλά παιδιά, όπως και στο διήγημα ο Λάμπρος, δεν μπορούν να πάνε σχολείο λόγω του πολέμου ή της μεγάλης φτώχειας.

Το βιβλίο «Τα Ψηλά Βουνά» έγινε ένα από τα αγαπημένα μας βιβλία γιατί η ψυχή μας γέμισε εικόνες και καταλάβαμε καλά ότι αν μάθουμε να ζούμε και να λειτουργούμε ως ομάδα όλα μπορούν να γίνουν.

Μαθήτριες του τμήματος Α2

Έλενα Καραβή, Ελένη Δημοπούλου, Γεωργία Κάουλα

Σχολικό Έτος: 2016-2017

2ο Γυμνάσιο Αγίου Δημητρίου

Υπεύθυνη φιλόλογος: κ. Παναγιωτακοπούλου